

forslag færdigt, at det griber stærkt ind paa det næringsretlige Omraade, og man ved af Erfaring, at hver Gang man griber ind der og fjerner en eller anden Ulempe, staar man pludselig overfor det Forhold, at man ved den Reform, man har indført, har skabt to nye Ulemper i Stedet for den, man fjernede. Vi ser, hvorledes man, hver Gang man paa disse Omraader gør en eller anden Forandring efter Anmodning eller Tilskyndelse fra et Erhverv, møder en Protest mod denne Forandring fra flere andre Erhverv. Vi har Eksempler nok i Forbindelse med det foreliggende Lovforslag. Der er gennemført en Forandring, som gør en Søndring mellem Barberer og Frisører, og vi har set, hvorledes det har affødt en vis Bevægelse, og naar man vilde være konsekvent i at foretage en saadan Søndring med Hensyn til Lukningsbestemmelser mellem Frisører og Barberer, baade ved 8-Lukningen og ved Søndagslukningen, vilde man utvivlsomt komme til det Resultat, at hvad man end mente om Barbering om Søndagen, vilde der ikke være noget i Vejen for at udstede et Forbud mod Frisering om Søndagen. Men naar man gjorde det, vilde man i samme Øjeblik møde en stærk Protest fra alt, hvad der hedder Damefrisører. Jeg nævner dette som et Eksempel paa, hvorledes denne ene Bestemmelse, som kan synes naturlig, i sin Gennemførelse har Konsekvenser, som gør den upraktisk. Naar jeg nævner dette Tilfælde, er det netop ud fra den Betragtning, at Barbererne f. Eks. modsætter sig Lukning af Forretninger Søndag Formiddag med den Motivering, at i det Øjeblik man indfører den, vil man ikke blot genere Publikum, men ogsaa skade Erhvervet, idet man tilskynder Publikum til selv at barbere sig, medens det samme slet ikke kan siges om Frisørvirksomheden. Paa samme Maade gaar det, naar man imødekommer Kravet om at lukke Barberstuer Kl. 8 Aften, men ikke gør det samme med Hensyn til Frisering, saa møder man ogsaa Vanskeligheder.

Bedre gaar det ikke, naar man kommer til andre Erhverv og ser paa Lovforslagets Bestemmelser med Hensyn til Lukningen af Konditorier. Her møder man ogsaa sammenkædede Bestemmelser, der danner ligesom en Overgang fra først Beværtning, dernæst Konditori; som ærede Medlemmer ved, er det, man i daglig Tale kalder Konditori, slet ikke Næringslovens Begreb Konditori, idet dette i Vinkeligheden er væsentlig det samme, som ellers

kaldes Beværtning. Men ser vi paa Reglerne her, vil vi se, at Beværterreglerne overføres paa Konditorierne. Konditorierne har ifølge Næringsloven Slægtskab med Kagebagerne, og Kagebagerne har atter Slægtskab med Sukkervarefabrikanterne, idet nemlig Borgerskabet, saa vidt jeg ved, hedder Borgerskab som Kage- og Sukkerbager. Man vil saaledes se, hvorledes Tilladelsen til at sælge ud af Huset, derigennem at den skal gives til det ene af disse Erhvervs Udøvere, efterhaanden har maattet udvides ogsaa til de Folk, som har Udsalg af Chokolade og Sukkervarer, saaledes at de ogsaa skal have Tilladelse til at holde deres Forretninger aabne, hvis man vil være konsekvent. Jeg nævner disse Eksempler som Eksempler paa Vanskeligheder, men Vanskeligheder, som jeg imidlertid mener kan overvindes. Jeg mener selvfølgelig, at et Lovforslag som det foreliggende er paa sin Plads, og mener ogsaa, at man skal behandle det med Velvillie. Men jeg mener, at det trænger til noget mere Drøftelse end den, der kan finde Sted i den Rest af Samlingen, vi nu har tilbage. Der er jo ogsaa nye Bestemmelser deri. Jeg ved f. Eks. ikke, hvordan man fra de kommunale Myndigheders Side stiller sig overfor de Vedtægter, hvorom der bliver Tale. Der er f. Eks. et Spørgsmaal, som jeg antager er overvejet fra den højtærede Ministers Side, nemlig hele dette Lovforslags Sammenhæng med den nys vedtagne Beværterlov, hvor visse Bestemmelser vedrørende Kommunerne kommer igen. Maa jeg ikke à propos her med Hensyn til Beværterloven bemærke, at der har jeg flere Gange set, at det har staaet i Bladene, at en eller anden Kro er stemt ned et eller andet Sted. Jeg ved ikke, om det er Afstemninger, der har fundet Sted, før Beværterloven er traadt i Kraft, men i alt Fald maa jeg dog mene, at selv om man, hvor der skal handles kommunalt, kan give Lov til at foranstalte Afstemning, maa det dog være saaledes, at en saadan Afstemning i en Kommune efter den gældende Lovgivning ikke paa noget Punkt kan være afgørende for Sagen i nogen som helst Henseende og heller ikke kan være afgørende for Sogneraadets Stilling; men i det højeste kan være afgørende for de enkelte Medlemmers Stilling. Jeg beder undskylde dette lille Skridt ved Siden af Sagen, men da Lovforslaget jo staar i nogen Forbindelse med den nye Beværterlov, har jeg ment, at jeg kunde gøre disse Bemærkninger.

Jeg skal i øvrigt anbefale Lovforslaget